

Generolas atsisveikina su Lauko pajėgomis

Gr. Vilius DŽIAVEČKA

„Savanorio“ korespondentas

Rugsėjo 17 dieną kadenciją baigiantis Lietuvos kariuomenės Lauko pajėgų vadas brg. gen. Arvydas Pocius lankėsi Kaune dislokčiuotuose pajėgų daliniuose – Inžineriniame batalione ir Savanorių pajėgų Dariaus ir Girėno apygardos 2-oje rinktinėje. Generolas ruošiasi naujoms pareigoms NATO vadovietėje Norfolkke, kur nuo spalio 5 dienos pradės eiti NATO Jungtinių pajėgų transformacijos vadovietės štabo viršininko pavaduotojo pareigas JAV, Virdžinijos valstijoje. Į naujas pareigas brg. gen. A. Pocius paskirtas birželio mėnesį. Lietuvos generolas pakeis prieš tai NATO vadovietėje dirbusį Latvijos generolą.

Nuo rugsėjo vidurio lankydamas Sausumos pajėgų dalinius vadas atsisveikina su kariais.

Lietuvos kariuomenės Sausumos pajėgas sudaro motorizuotoji pėstininkų brigada „Geležinis Vilkas“, Savanorių pajėgos, Juozo Vitkaus inžinerijos batalionas bei LDK Gedimino štabo batalionas.

Nukelta į 2 psl.

Kaune aplankęs Dariaus ir Girėno rinktinę bei Inžinerinį batalioną, Lauko pajėgų vadas brg. gen. A. Pocius atidavė pagarbą žuvusiesiems už Lietuvos laisvę.

Vrš. Eugenijaus Žygaičio nuotrauka

Baltijos mainai su airių šauliais

Gr. Vilius DŽIAVEČKA

„Savanorio“ korespondentas

Šiomet sukako dešimt metų kai Krašto apsaugos savanorių pajėgos bendradarbiauja su

karališkaisiais airių šauliais.

Nuo 1997 metų kasmet į Lietuvą atvykstantys britų instruktoriai mūsų kariams veda įvairius kursus: vien per praėjusius penkerius metus KASP mokymo centruose

ir Dragūnų mokomajame batalione buvo praversti „Mūšio mieste“, „Miško šaulio“ ir „Taikos šaulio“, „Patruliavimo“ ir „Taiklaus šaulio“ kursai. Kariai savanoriai, plėtojant KASP ir airių šaulių tarpautinį bendradarbiavimą, jau ne vienerius metus vyksta į kursus Jungtinėje Karalystėje, kur britų padalinių sudėtyje dalyvauja įvairaus lygio pratybose.

Nukelta į 4 psl.*J. psk. Bretas Edas su kursų dalyviais dalijosi gausia patirtimi.**Vrš. Eugenijaus Žygaičio nuotrauka*

LIETUVOS RESPUBLIKOS KRAŠTO APSAUGOS
MINISTRAS
ISAKYMAS
DĖL PLK. JONO VYTAUTO ŽUKO LAIKINO PERKĖLIMO
2007 m. rugsėjo 24 d.

Perkeliu plk. Joną Vytautą ŽUKĄ, Lietuvos kariuomenės Mokymo ir doktrinų valdybos vadą, laikinai, nuo 2007 rugsėjo 26 d. iki bus paskirtas Lauko pajėgų vadas, į Lietuvos kariuomenės Lauko pajėgų vado pareigas.

Krašto apsaugos ministras

Juozas Olekas

L. e. p. Lietuvos kariuomenės Lauko pajėgų vadas plk. Jonas Vytautas ŽUKAS

Gimė 1962-06-01 Kaune. Baigė Vilniaus universiteto Istorijos fakultetą. Tarnybą krašto apsaugoje pradėjo 1990-06-12 KAD II skyriaus inspektoriumi, vėliau vadovavo Kadro skyriui. Lietuvos Respublikai prisiekė 1991-01-08 Aukščiausiojoje Taryboje. Buvo Mokomojo junginio vado pavaduotojas, 1991 12 30 suteiktas majoro laipsnis, paskirtas Lauko kariuomenės brigados Kauno motodesantinio bataliono vadu, vėliau brigados vado pavaduotoju, štabo viršininku. 1992–1994 mokėsi Vokietijos Bundesvero generalinio štabo akademijoje. 1995–2001 vadovavo „Geležinio Vilko“ brigadai, vėliau dirbo gynybos atašė Vokietijos, Austrijai, Olandijai, Liuksemburgui. Nuo 2004 iki paskyrimo

Lauko pajėgų vadu vadovavo Mokymo ir doktrinų valdybai.

Vedęs. Žmona – Vilma, sūnus – Jonas.

Apdovanotas Vyčio kryžiaus ordino Riterio kryžiumi, Sausio 13-osios, Savanorio kūrėjo medaliais.

Generolas atsisveikina su Lauko pajėgomis

Atkelta iš 1 psl.

Išvykstantis generolas tarnaus NATO pajėgų transformacijos vadovietėje Norfolke, JAV, kur trejus metus vadovaus Jungtiniam transformacijos mokymų ir doktrinų skyriui.

„Kadangi išskrendu į tolimesnės tarnybos vietą, norėjau pamatyti, kas per trejus metus padaryta. Atliktus darbus vertinu savo akimis, bandysiu iki perduodamas pareigas dar ką nors išspręsti“, – sakė brg. gen. A.Pocius.

Generolas jau lankėsi vadovietėje Norfolke, Virdžinijos valstijoje, kur spėjo susipažinti su būsimomis pareigomis.

„Į mano pareigas įeis vizitavimas NATO žinioje esančių mokyklų stebėjimas, kaip įvairiose aljanso šalyse vyksta karių tobulinimas, vykimai į tarptautinių misijų vietas“, – kalbėjo brg. gen. A.Pocius.

Lauko pajėgų dalinius vizituojantis brigados generolas naujam vadui palieka pakankamai darbų, iš kurių svarbiausiais laikomi Sausumos pajėgų perginklavimas modernesniais šaulių ginklais bei įsipareigojimų NATO vykdymas.

Anot brg. gen. A.Pociaus, lankydamas dalinius nori išitikinti, kas vienetuose nuveikta per dau-

giau nei tris jo vadovavimo metus, palyginti dabartinę situaciją su buvusia prieš tai, kai tik buvo perėmęs pareigas.

„Pagrindas buvo kovinis rengimas ir dalyvavimas tarptautinėse operacijose. Ir, žinoma, mokymai, pratybos, prestižo kėlimas, sąveika su NATO valstybėmis“, – buvusius iššūkius įvardijo brg. gen. A.Pocius.

Generolas paminėjo svarbiausius darbus, kuriuos Lauko pajėgos nuveikė jam vadovaujant. Tai Lietuvos karių misija Afganistane, kuriai jau penktąjį pusmetį, kaip operacinis štabas sėkmingai vadovauja Lauko pajėgos. Taip pat pradėtas Lietuvos–Danijos bendradarbiavimas viename svarbiausių dvišalių projektų LITBRIG, kuriuo siekiama iki 2014 metų visapusiškai parengti Motorizuotosios pėstininkų brigados „Geležinis Vilkas“ štabą ir pačią brigadą visoms NATO operacijoms pagal aljanso reikalavimus ir kitus aktualius partnerystės projektus. Lietuva turi būti pajėgi nuolat dislokuoti tarptautinėse operacijose bataliono dydžio kovinę grupę su technika ir aprūpinimu.

Algirdo batalionas ir Lauko pajėgų štabas irgi buvo sertifikuoti NATO ekspertų, kaip galintys

vykdyti savo lygio užduotis pagal aljanso reikalavimus.

Naujam Lauko pajėgų vadui brg. gen. A.Pocius norėtų palinkėti sėkmės, nes situacija kartais būna nenuspėjama. Vadas turi būti pasirengęs greitai veikti ir apsispręsti vienu ar kitu klausimu. Lauko pajėgų vado pareigos nėra lengvos, tačiau karininkui, kuris mėgsta riziką, ši pozicija bus įdomi. Naujojo generolo laukia komandinis darbas ir patyręs Lauko pajėgų štabas.

Savo ruožtu Norfolke brg. gen. A.Pocius bus atsakingas už visų 26 NATO valstybių kovinių pajėgumų tobulinimą, plėtojimą. Lankydamasis NATO šalyse ir misijų rajonuose brg. gen. A.Pocius turės vertinti karinius vienetus ir siūlyti pakeitimus, kaip keisti ginkluotę, struktūrą ir t. t.

NATO karinę struktūrą sudaro Karinis komitetas ir du vadai – Sąjungininkų pajėgų Europoje vyriausiasis vadas, kurio vadovietė yra Monse, Belgijoje, ir Sąjungininkų vyriausiasis vadas transformacijai, įsikūręs Norfolke.

Vyriausiasis vadas Europoje yra atsakingas už visas NATO operacijas, o vadas transformacijai atlieka funkcinį vaidmenį – jis atsakingas už Aljanso pajėgų ir pajėgumų nuolatinių pokyčių skatinimą ir priežiūrą.

Telšiuose prisiekė savanoriai

Vyr. srž. **Reda MONTVILIENĖ**
Žemaičių rinktinės štabas

2007 m. rugpjūčio 19–26 dienomis Žemaičių apygardos 3-iosios rinktinės 307 pėstininkų kuopos dislokacijos vietoje Telšiuose antrąjį kartą šiais metais praves-tas bazinio kario savanorio įgūdžių kurso įžanginis etapas. Savanorių pratyboms vadovavo 302 pėstininkų kuopos vadas kpt. Arūnas Jaras ir jo pavaduotoju paskirtas 307 pėstininkų kuopos vado pavaduotojas ltn. Donatas Martišauskas. Naujokus mokė kurso instruktoriais paskirti Žemaičių rinktinės 301, 306, 307,

310 pėstininkų kuopų kariai savanoriai. Bazinio kurso pirmąjį etapą pradėjo 24 savanoriai ir visi sėkmingai jį baigė.

Rugpjūčio 26 d. kuopos rikiuotųjų aikštėje Lietuvos Respublikai prisiekė 10 karių savanorių. Pasveikinti prisiekusių atvyko laikinai einantis Žemaičių apygardos 3-iosios rinktinės vado pareigas kpt. Artūras Petraša. Sėkmės tarnyboje palinkėjo ir prisiekusius karius palaimino karo kapelionas kpt. Saulius Noretas.

Pirmoji karių savanorių prietaika ir bazinio kurso pirmasis etapas, pakeitus BKSJK programą, Telšiuose vyko birželio 26–liepos 1 dienomis. Kursą tuomet

pradėjo 75 kariai, sėkmingai baigė – 70. Pratyboms vadovavo 307 pėstininkų kuopos vadas kpt. Tomas Bagvilas, pavaduotojas vyr. ltn. Ramūnas Dudzinskas.

Liepos mėnesį Telšiuose taip pat vyko priesaikos ceremonija. Lietuvos Respublikai tą dieną prisiekė 24 kariai savanoriai. Ceremonijoje dalyvavo Žemaičių apygardos 3-iosios rinktinės štabo viršininkas mjr. Vytautas Mušinskis ir rinktinės vyriausiasis puskarininkis vyr. psk. Vaidotas Tunaitis.

Antrąjį Bazinio kurso etapą kariai savanoriai išeis, kaip ir įprasta – Dragūnų mokomajame batalione, Klaipėdoje.

Vasarą Telšiuose prisiekė beveik šimtas savanorių.

Autorės nuotrauka

Vyčio rinktinėje

Miesto šventėje – karių paroda

Greta MATULEVIČIŪTĖ

Vyčio rinktinės štabas

Rugsėjo 7–9 dienomis, Aukštaitijos sostinė Panevėžys šventė savo 504-ąjį gimtadienį. Mieste vyko įspūdingi koncertai, parodos, konkursai, mugės ir atrakcionai. Šventės metu buvo pristatinėjamos miesto jėgos struktūros – policija, gaisrininkai ir, žinoma, Vyčio apygardos 5-oji rinktinė. Visi pareigūnai pristatė savo veiklą panevėžiečiams ir miesto svečiams.

Vyčio rinktinės kariai demonstravo ginkluotę, dalijo lankstinukus, miestiečiams pristatė standus su informacija apie Savanorių tarnybą. Jaunoji panevėžiečių karta gausiausiai būriavosi prie ginklų parodos, klausinėjo karių apie turimą ginkluotę, tarnybos ypatumus, kasdieninę veiklą. Visus besidominčius supažindinę su Vyčio rinktinės veikla, kariai kvietė prisijungti prie jų ir tapti kariais savanoriais.

Savanoriai Panevėžio centre.

Kpt. Virgilijaus Rudoko nuotrauka

Moksleivių pietūs – kareiviška košė

Tik prasidėjus mokslo metams Panevėžio Juozo Miltinio vidurinės mokyklos moksleiviai bendravo su Vyčio apygardos 5-osios rinktinės kariais, vaišinosi karių išvirta kareiviška košė. Iš pradžių apžiūrėję ginklus, moksleiviai šūksniais sutiko atvažiuojantį karinį sunkvežimį, nes jau žinojo – sulaukė kareiviškos košės. Vaikai stumdėsi eilėje, kol gavo paragauti kareiviškos košės ir buvo labai patenkinti, o vienas moksleivis išdrįso pa-

klausti karės, kuri virė košė, patiekalo recepto.

J. psk. Artūras Ivanovas mokiniams papasakojo apie rinktinės įsikūrimą, savanorių veiklą. Kariai mokiniams papasakojo apie rinktinėje turimus ginklus, kurie buvo pristatyti mokyklos kiemelyje. Mokiniai susidomėję apžiūrinėjo tikrus ginklus, žvelgė pro šautuvo taikiklį.

Mokiniai ir mokyklos vadovybė liko labai patenkinti ir dėkingi Vyčio rinktinėi.

Lietuvos kariuomenės kūrėjų savanorių sąjungos (LKKSS) narių – profesinės tarnybos, atsargos ir dimisijos karių, Vilniaus apskrities skyriaus narių DĖMESIUI!

Informuojame, kad skyriaus valdyba, sudarydama veiklos planus, atsižvelgtų į Sąjungos narių poreikius ir pasiūlymus. Kviečiame bendradarbiauti.

Planuojame išleisti leidinį apie LKKSS Vilniaus apskrities skyriaus narius su jų biografijomis ir nuotraukomis.

Taip pat primename, kad tikrieji nariai, per kalendorinius metus

nesumokėję nario mokesčio, pašalinami iš Sąjungos. (LKKSS įstatų 12 punkto pastaba).

Minėtais klausimais prašome kreiptis į LKKSS Vilniaus apskrities skyriaus sekretorių Gediminą Juškevičių telefonu: 86 99 78179.

LKKSS Vilniaus apskrities skyriaus sekretorius
G. Juškevičius

Žygis „Radvilų keliais“ – septintąjį kartą

Kpt. Darius BAUŠYS

KASP štabas

Kaip ir kasmet, rugpjūčio 19–23 dienomis Savanorių pajėgų kariai dalyvavo LDE Jonušo Radvilos mokomojo pulko organizuojamame žygyje „Radvilų keliais“. Šiais metais žygyje dalyvavo daugiau kaip pusšimtis KASP karių, iš kurių 48 pasiekė finišą.

Žygis buvo skirtas Mikalojui II Radvilai, pramintam Senuoju, atminti. Iš viso šiemet dalyvavo apie 700 žygeivių, iš kurių maždaug 100 pasirinko sunkiausią – ekstremalią trasą.

„Radvilų keliuose“ jėgas išbandė ir kariai iš Čekijos, Vokietijos, Latvijos ir NATO štabo Briuselyje.

Iprastinių trasų maršrutai šiemet parinkti Jonavos rajone; ekstremalaus žygio dalyviai startavo iš Zarasų.

Tradicinių žygio trasų atstumai buvo tokie: 4x22 (keturių dienų žygyje kasdien nueinama 22 km), 4x32, 4x42 bei naujai atsiradusi šeimų trasa 4x12. Ekstremaliojoje trasoje žygeiviams teko per kiek ilgiau nei dvi paras įveikti 200 km, skiriant papildomą parą poilsiui po nueitų pirmųjų 100 km.

Iš Dainavos apygardos 1-osios rinktinės Radvilų žygyje šiemet dalyvavo 4 kariai. Vienas karys ėjo ekstremaliu, kiti – 4x40 maršrutu. Žygi sėkmingai baigė visi džiukai.

Iš Dariaus ir Girėno apygardos 2-osios rinktinės žygiavo 7 kariai. Ekstremalų žygio maršrutą (2x100 km) ėjo 4 kariai savano-

riai; 4x42 km – 3 kariai. Pagal pasirinktus maršrutus visi Dariaus ir Girėno rinktinės savanoriai žygi įveikė.

„Radvilų keliuose“ dalyvavo ir 6 Žemaičių apygardos 3-iosios rinktinės savanoriai. 301 pėstininkų kuopos karė savanorė j. srž. Edita Noreikaitė pasirinko ekstremaliąją trasą (2X100 km) ir ją sėkmingai įveikė. 308 pėstininkų kuopos savanoriai eil. Raimondas Macas ir eil. Antanas Girčys „Radvilų keliuose“ dalyvavo pirmąjį kartą. Kariai savo jėgas išbandė trasoje (4X42 km) kurią sėkmingai nužygiavo. Rinktinės štabo S6 skyriaus viršininkas kpt. Saulius Ličkus šiemet pasirinko lengvesnį maršrutą – (4X32 km). Trasą, ne

Gr. Andrius Žvikas iš Dariaus ir Girėno rinktinės nevengia naujų išbandymų.

pirmą kartą Radvilų žygyje dalyvaujantis kpt. S.Ličkus, įveikė nesunkiai.

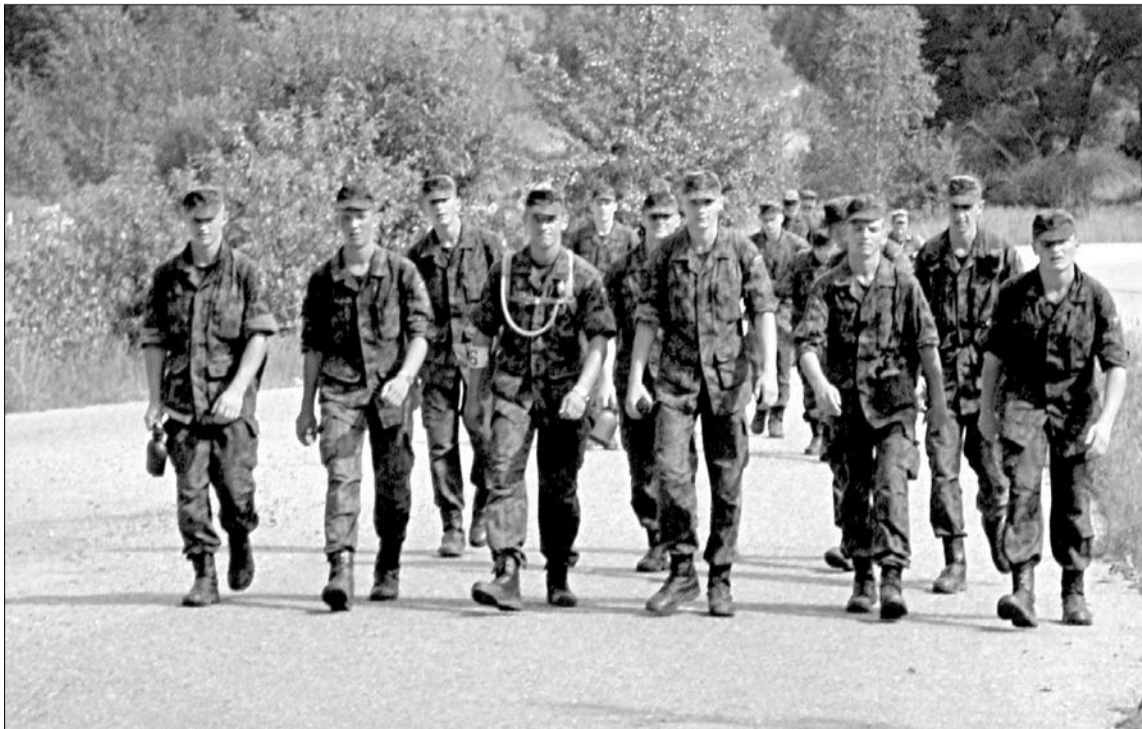
16-os karių komanda į žygi atsiuntė Vyčio apygardos 5-oji rinktinė. 5 kariai žygiavo ekstremaliu maršrutu, 11 karių ėjo 4x32 ilgio trasa. Vienas iš jų atliko logisto–dviratininko pareigas. Anot 501 pėstininkų kuopos vado kpt. Karolio Morkūno, pirmąsyk „Radvilų keliais“ žygiuoti pasiryžę kariai rinkosi 4x32 km trasą. Jau turintys patirties išdrįso pasirinkti 2x100 km trasos variantą – „Extreme“. Komandoje žygiavo 5 kariai: komandos vadovas – 504 pėstininkų kuopos vadas kpt. Marius Liaudanskis, 501 pėstininkų kuopos vadas kpt. K.Morkūnas, 505 pėstininkų kuopos karė savanorė gr. Ingrida Noreikytė, bei 507 pėstininkų kuopos kariai savanoriai j.srž. Egidijus Krinickas ir gr. Arūnas Juška. Prieš žygi ekstremalų komandoje buvo juokaujama, kad treniruojasi tik silpni, o kojas nutrina tik „bambukams“. Po žygio su pirmuoju teiginiu visi sutiko, tačiau dėl nutrin-

tų kojų buvo teisinamasi, kad kalti „bambukiški“ batai. Linksmiausia žygio akimirka buvo pačioje pradžioje, praėjus apie 3 km, – kažkas paleido gandą, kad iš Zarasų jau paleido šunis...

Abi Vyčio rinktinės komandos įveikė trasas be nuostolių! Neišskrito nė vienas karys. Tad eilinį kartą buvo įrodyta, kad geras pasiruošimas ir puikus kolektyvas padeda įveikti visus sunkumus.

Didžiosios Kovos apygardos 8-osios rinktinės atstovai „Radvilų keliuose“ pasirinko keletą trasų: 4x42 km įveikė penki kariai. Ekstremaliąją trasą (2x100 km) šturmavo 7 savanoriai, iš kurių 3 merginos: eil. Kristina Steponavičiūtė, srž. Rasa Čestavičiūtė ir gr. Rimutė Petronytė. Visgi vienas karys dėl pritrintų kojų maršruto nebaigė. Žygeivius aprūpino logistai – du kariai savanoriai.

Butigeidžio Dragūnų mokomojo bataliono instruktoriai pasirinko sunkiausią – 2x100 km maršrutą. Keturių karių grupė 100 km žygio atkarpą įveikė pirmoji, o likusius 100 km praėjo tik trys kariai. Dėl patirtos traumos vienas karys maršruto nebaigė.

Radvilų žygi įveikė visa Vyčio rinktinės komanda.

Kpt. Karolio Morkūno nuotraukos

Vizitas pas Latvijos savanorius

J. psk. Artūras IVANOVAS

Vyčio rinktinės štabas

Rugpjūčio 25 dieną Vyčio rinktinės vado pavaduotojas, laikinai einantis vado pareigas kpt. Mindaugas Gedvila, štabo viršininkas kpt. Gintaras Berdešius, kpt. Arūnas Nor-

kevičius ir kpt. Algirdas Sakalauskas lankėsi Latvijos Respublikos Zemessardzes 2-ajame regione, kur stebėjo pratybas „Zobens-07“ („Kardas-07“).

Pratybos vyko rugpjūčio 23-26 dienomis Jakobpilslo miestelyje. Tai buvo pirmosios tokio dydžio pratybos Latvijoje. Pagrindinė pratybų tema – Latvijos, kaip pri-

imančios šalies vaidmuo priimant koalicijos pajėgas. Čia dalyvavo artilerijos, inžinerijos, oro gynybos daliniai bei ABC elementai. „Zobens-07“ dalyvavo per 750 savanorių iš Latvijos „Zemessardzes“.

Pratybų metu didžiausias dėmesys buvo sutelktas į padalinių panaudojimą dabartinėmis

sąlygomis, kai yra tikimybė susidurti su terorizmo grėsmėmis, savadarbiais sprogstamaisiais užtaisais ir kt.

Rugpjūčio 25 diena pratybose buvo skirta svečiams. Čia dalyvavo Latvijos kariuomenės vadas, „Zemessardzes“, Karinių oro pajėgų vadai, Generalinės inspekcijos viršininkas. Susitikimo metu kariai pademonstravo artilerijos ir oro gynybos elementų išdėstymą į kovines pozicijas, taip pat

veiksnius panaudojus cheminių ginklų. Buvo demonstruotas ir pontoninio tilto pastatymas.

Karininkai ne tik stebėjo pratybas, bet ir keitėsi patirtimi mokymų planavimo ir organizavimo klausimais. Buvo stengiamasi atkurti glaudesnius ryšius su kaimyninės valstybės Savanorių pajėgomis, užmegzti tvirtesnį bendradarbiavimą tarp Savanorių pajėgų Vyčio apygardos 5-osios rinktinės ir Latvijos 2-jo Zemessardzes regiono.

Kapitonai: A.Norkevičius, M.Gedvila ir G.Berdešius stebėjo kaimynų pratybas „Zobens-07“ („Kardas-07“). Latviai rengėsi priimti koalicijos pajėgas. „Zemessardzes“ nuotraukos

Baltijos mainai su airių šauliais

Atkelta iš 1 psl.

Rugsėjo 1–14 dienomis Butigeidžio dragūnų mokomajame batalione vyko taikos rėmimo operacijų kursas „Baltijos mainai“ („Baltic Exchange“), orientuotas į užduotis vykdomas Afganistane, ten kylančias grėsmes, kultūrų skirtumus, ir kt.

Kursą tradiciškai vedė Jungtinės Karalystės Teritorinės kariuomenės Karališkųjų airių šauliai (Royal Irish Rangers), jiems talkino Savanorių pajėgų instruktoriai; dalyvavo Motorizuotosios pėstininkų brigados „Geležinis Vilkas“, Lietuvos karo akademijos ir Savanorių pajėgų kariai.

„Baltijos mainai“ buvo skirti mokytį vadus, instruktorius, todėl šiame kurse dalyvavo tik profesinės karo tarnybos karininkai ir seržantai. Kurse įgytas žinias kariai praktiškai panaudos tarptautinėse operacijose.

„Baltijos mainuose“ mokytasi maištininkų operacijų malšinimo principų, patruliavimo, kontrolės

postų įrengimo ir vykdymo, kontakto su priešu technikos patruliuojant visureigiais ir pėsčiomis, teritorijos bei pastatų apieškos, taip pat bazės apsaugos ir kitų procedūrų.

Rugsėjo 11 dieną prasidėjo kurso baigiamoji dalis. Studentai, kaip juos vadino britų instruktoriai, arba kurso klausytojai, tris paras poligone palaikė taiką menamoje šalyje, alinamoje intensyvaus konflikto. Įvairiausi incidentai, į kuriuos pakliūdavo ir turėdavo tinkamai sureaguoti kariai, buvo maksimaliai artimi tikroms operacijoms, kuriose NATO šalių kariai dalyvauja remdami taiką Centrinėje Azijoje. Įvairaus plauko „teroristus“ pratybose imitavo skyrius karių iš būsimojo taikdarių būrio KFOR–18. Tai buvo vieninteliai kariai savanoriai, dalyvavę šiose pratybose. Vyrai mokymų vadovybę stebino geru anglų kalbos mokėjimu ir profesionalumu, atliekant jiems paskirtas užduotis. Ne pa-

Lauko pajėgų vadas brg. gen. A.Pocius airių šaulių bataliono vadui plk. ltn. E.Kulenui padėkojo už ilgą bendradarbiavimą.

slyptis, šie savanoriai jau ne pirmą kartą dalyvavo tarptautinėse pratybose, o kai kurie ir į misiją

ruošiasi nebe pirmą kartą. Apmaudu, kad paskutinę mokymų dieną vienas šių savanorių buvo sužeistas. Grandinio M.S. akį kliudė imitacinio šovinio tūta, iššokusį iš automatinio ginklo, iššovus šalia buvusiam kitam kariui. Viskas įvyko dar tamsioje, neišaušus, bene paskutinį kartą puolant taikdarių stovyklą.

Po incidento nukentėjęs buvo nuvežtas į Klaipėdos jūrininkų ligoninę, kur jam buvo suteikta pirmoji medicinos pagalba. Dabar karys gydomi Vilniuje. Belieka tikėtis, kad viskas bus gerai, ir savanoris, kaip ir planavęs, kitų metų balandį išvyks į misiją Kosove.

Beje, mokymuose šiemet dalyvavę savanoriai ir „vilikai“, turi patirties tarptautinėse taikos rėmimo misijose Irake, Kosove ir net Afganistane. Tad dauguma veiksmų „Baltijos mainuose“ jiems tebuvo jau turimų žinių kartojimas bei įgūdžių įtvirtinimas.

Prieš dešimtmetį pradėję bendradarbiauti su Karališkaisiais airių šauliais mūsų kariai mokėsi elementariausių dalykų: kaip taikytis, kaip judėti,

kaip išsidėstyti, ir panašiai. Tai elementari britų taktika. Dabar jau patys esame gerokai pažengę į priekį. Ne kartą mokymuose įrodėme, kad mes – ne naujokai. Esame pasiruošę pačioms pavojingiausiomis ir ekstremaliausiomis situacijoms“, – sakė pratybų „Baltijos mainai“ vadovas kpt. Linas Idzelis iš KASP štabo.

Pratybose „Baltijos mainai“ lankėsi lauko pajėgų vadas, brg. gen. Arvydas Pocius, stebėdamas pratybas prisiminė misiją Irake:

– Lankant Lietuvos karius tarptautinėse operacijose teko matyti, kaip pavojingomis aplinkybėmis britai dengia lietuvius. Arba lietuviai danams padeda ištrūkti iš sudėtingų situacijų. Taip būna užduotyse, pavojinguose misijos rajonuose, kur skirtingų šalių kariai pasitiki vieni kitais, draugiškai bendradarbiauja, – kalbėjo brg. gen. A.Pocius.

Pratybose apsilankė ir Jungtinės Karalystės Teritorinės armijos Karališkųjų airių šaulių pulko 2-ojo bataliono vadas, plk. ltn. Endrius Kulenas. Šio bataliono instruktoriai šiemet dirbo su lietuviais. Visi instruktoriai turi kovinės patirties intensyviuose konfliktuose Irake, Siera Leonėje, Afganistane, taip pat operacijose Bosnijoje, Šiaurės Airijoje ir kitur. Dar šio mėnesio pabaigoje didžioji dalis tų pačių instruktorių išvyks į vieną iš Afrikos valstybių, Džabolą, kur mokys tnykščius karius.

– Šios pratybos „Baltic Exchange“ – labai gera galimybė toliau plėtoti bendradarbiavimą, besitęsiantį jau dešimt metų. Tai labai naudinga ir stipri partnerystė su Lietuvos kariuomene. Mūsų karių ryšys, bendradarbiavimas dabar dar svarbesnis nei praityje, nes Lietuvos kariai dalyvauja operacijose Afganistane, Kosove. Per dešimtmetį lietuviai tapo tvirtesni. Pažanga tikrai akivaizdi. Dabar ir patys galime pasimokyti iš jų atkaklumo ir patirties, – kalbėjo Karališkųjų šaulių bataliono vadas.

Pratybose dalyvavo kariai iš Savanorių pajėgų „Geležinio Vilko“ brigados, kitų dalinių. Kursas šiemet buvo orientuotas į užduotis, vykdomas Afganistane.

Vrš. Eugenijaus Žygičio nuotraukos

Variniai ažuolo lapai Afganistane

Gr. Vilius DŽIAVEČKA

„Savanorio“ korespondentas

Jau keturi mėnesiai Afganistane vėjai gairina savanorių darbo pajėgų ženklą. Viskas prasidėjo balandžio mėnesį, ketvirtosios Goro provincijos atkūrimo grupės PAG-4 štabo kuopos palapinėje, kur ant stalo pamačiau paguldytą plieno lakštą – trys ažuolo lapai, sukryžiuoti du kalvijai ir Gedimino stulpai – Savanorių pajėgų ženklas. Kelis kartus didesni nei pas kiekvieną savanorį ant beretės. Iš viršaus – ryškiai blizgantis paviršius, sidabro spalva, nušifuotas, iš blogosios pusės grubus, dar aiškiai matyti suvirinimo siūlės. Vietos kalvių darbas. Kariai, palaiminus vadui, jį planavo pritvirtinti prie paminklo, kurį pastatė trečioji provincijos atkūrimo grupė, šalia vėliavų, rikiuočių aikštėje. Iš šiaurinės pusės – „Geležinio Vilko“ brigados ženklas, iš kitos pusės, pietinės, mūsų – savanorių.

Žinoma, tokie darbai lengvai nepadaromi, ypač Čagčarane, kur nelengva surasti tinkamo plieno ir meistrą, kuris tai padarytų.

– Pirmiausia gimė idėja, – pasakojo viršila Saulius Starkauskas, – štabo kuopos kuopininkas, ejęs ir PAG vyriausiojo puskarininkio pareigas. Gr. Egidijus Kibildis ir aš pats ne atsitiktinai gavome šią užduotį, nes abu turime gabumų piešimui. Pirmiausia, pasitarę, kaip turi atrodyti ženklas, pasidarėme popierinį maketą. Tai užtruko tik kelias valandas. Atrodo, lengva, ir vietiniams teliko padaryti tokio paties dydžio plieninį. Bet, pasirodo, ne viskas taip paprasta.

Plieninis, vietinių meistrų dirbiny, geriau apžiūrėjus, savanoriams pasirodė niekam tikęs. Nelgus, neatitinkantis tikslų maketo išmatavimų, juodojo metalo, o toks gali greitai surūdėti. Viršilai Starkauskui su PAG auksarankiais iš apsaugos būrio grandiniais Ignu Andziukevičiumi ir E.Kibildžiu teko iš naujo imtis darbo. Naujajį ženklą vyrai sugalvojo gaminti iš vario skardos lakštų, o vėliau suvirinti. Vario Čagčarane parūpino logistai. Kariai viską nusipaisė ant pačių lakštų, išplovė, šlifavo – darbus darė vien rankomis. Kad ženklas būtų gražus, turėtų reljefą, sugalvota jį virinti iš kelių vario skardos sluoksnių. Likus paskutinėms dienoms iki pirmosios grupės išvykimo į Kabulą, teliko suvirinti jau padirbinto ženklo dalis ir sunkus darbas būtų buvęs pabaigtas.

– Įjungėme suvirinimo aparatą, liepsna gerai dega, o varis nelimpa ir vos ne lydosi tiesiog bežiūrint. Buvome visai netekę vilties, jau, sakau, eisiu pas vadą ir pasakysiu, kad daugiau nieko nebegalime padaryti, nebūsim savanorių ženklo ant akmens po Afganistano dangum, – suneimęs pasakoja viršila S.Starkauskas, – tik paskutinę akimirką šovė išgaininga mintis. Mūsų talkininko iš stovyklą aptarnaujančios amerikiečių bendrovės paklausiau, ar neturi lydmetalio, cino. Pasakė, kad turi.

Prisiminiau, kad su lydmetalium galima puikiai sukabinti, suvirinti varį. Pabandėme tai padaryti ir mums pagaliau pradėjo sėkėti, ženklas iš atskirų detalių per bemiegtą naktį buvo baigtas, o kitą dieną viršilų S. Starkausko ir Juozo Slabodos pritvirtintas prie PAG akmens. Gražu buvo pažiūrėti, kai vakariniuose saulės spinduliuose tiesiog švytėjo Savanorių ženklas po kaitria gegužės saule. Gaila, kad tie, kurie ženklą buvo sukūrę, negalėjo dalyvauti jo pašventinimo iškilmėse. KASP ir KOP ženklus, pritvirtintus ant stovyklos akmens, pašventino PAG-4 kapelionas kpt. Virginijus Veilentas. Iškilmingoje ceremonijoje dalyvavo PAG-4 ir PAG-5 vadai – plk. Almantas Leika ir plk. Dalius Polekaskas, grupių štabų viršininkai.

Vrš. Saulius Starkauskas tuo metu jau buvo pakeliui į Kabulą, o grandiniai I.Andziukevičius ir E.Kibildis – stebėjimo postuose. Abu, pasibaigus iškilmingam renginiui grįžo į stovyklą su netikėtu „suvėnyru“ iš kalnų, viena nuodingiausių pasaulyje gyvačių – giurza. Ją užmuštą kaip dovaną mūsų šeimoms padovanojo vietos vaikai...

– Nudyrus odą būtų gera apyrankė, – kaip tikri rytiečiai kalbėjo savanoriai, bebaigiantys misiją. Abu norėtų čia sugrįžti dar kartą. Antrajai misijai. Nors tapti profesionalais nėra kliūčių, vyrai toliau ketina tarnauti tik Savanorių pajėgose: „Čia laisviau jaučiamės, sako savanoriai, o tarnyba pėstininkų batalione gerokai skiriasi nuo mūsų tarnybos. Kaune turime mėgstamus, gerai apmokamus civilinius darbus, o savaitgaliais laukia ne mažiau mėgstamas užsiėmimas, tarnyba KASP. Jau seniau, dar prieš misiją aktyvūs savanoriai gerai pažinojo vienas kitą, ir ne tik – įvairiuose kursuose Dragūnų batalione susitikdavo daugmaž tie patys kariai – nemaža dalis jų vėliau dalyvavo PAG-4 misijoje.

Vrš. S.Starkauskui Afganistanas – jau antroji misija, pirmojoje prieš porą metų praėjo Irake. Laisvalaikiu Saulius mėgsta piešti. Savo grafikos darbus paišo pieštuku ir kartais tapo aliejiniais dažais.

– Tik atvykęs susižavėjau kalnais ir nusprendžiau juos nutapyti. Paviekslą nutapiau, ir kaip kitį sakė – pavyko. Jį pakabinome bare – Lietuvos karys Afganistano kalnų fone. Gražiai atrodo, ypač kai tuos pačius kalnus galima pamatyti tik išėjus pro baro duris. Anot viršilos, kuo daugiau darbo, tuo daiktas brangesnis. „Norisi, kad ženklas ilgai stovėtų, – tvirtindamas jį prie akmens kalbėjo Saulius. – Ir galbūt, po daugelio metų, taikiame ir pasiturinčiame Čagčarane primintų istoriją“.

Gr. I.Andziukevičius sako didžiuojasi, kad taip netikėtai pavyko sukurti ir pagaminti savanorių ženklą – variniams ažuolo lapams padaryti ir pritvirtinti pririekė rekordiškai trumpo laiko – trijų parų. Geros idėjos gimsta greitai, tarnauti pajėgose, prisimena Ignas, taip pat greitai apsisprendė. Ir kaip tikras kaunietis, atėjo vedinas idėjos. Po trijų metų tarnybos savanoriu ta pati motyvacija jį atvedė į Afganistaną.

Anot E.Kibildžio, Lietuvoje ši vario ženklą jie būtų padarę per

Antrasis apsaugos būrio skyrius. Gr. Lina Jakutyte (centre) šalia vyrų jautėsi saugi.

Savanoriai grandiniai Ignas Andziukevičius ir Egidijus Kibildis.

vieną dieną. Tik gal tokio pasididžiavimo savimi ir darbu nebūtų buvę. Rimtose dirbtuvėse lengva rasti visus reikalingus įrankius, kurių Čagčarane arba PAG aptarnaujančios bendrovės dirbtuvėse paprasčiausiai nėra. Savanorių pajėgose Egidijus tarnauja nuo 1997 metų. 2000-aisiais atliko privalomąją tarnybą Karinėse Jūrų pajėgose, ir po kurio laiko sugrįžo į savo kuopą.

– Galima, – sako Egidijus, – misijoje Afganistane pasilikti ir visus metus.

Be abejonės, kariai paskaičia, kad pasirengimas misijai trunka tris mėnesius, o adaptacija vietoje dar mėnesį. Ir kai baigiant misiją

Ženklo kūrėjai ir PAG-4 kapelionas kpt. V.Veilentas.

PAG-4 ir PAG-5 vadovybė prie ką tik pašventinto paminklo.

Autoriaus nuotraukos

aplanko mintys, kad besirengiant kitai operacijai vėl teks pradėti viską iš pradžių, norisi verčiau dar pasilikti pusmečiui nei skristi namo. Kariai priprato prie rutinos ir užduočių.

Anot karių, pirmosiomis dienomis net sunku suvokti, kad esi Afganistane, kur situacija nesaugi ir už bazės tvoros prasideda visai kitas gyvenimas ir net kalendorius rodo 1386 metus. Visiškas kontrastas Čagčaranui – Kabulo centras, nauji, stikliniai pastatai. Čia žmonės, anot Igno, vaikšto apsirengę panašiai kaip Kaune, Laisvės alėjoje. Tik moterys su skarelėmis. Ne kartą vietiniai teiraisi apie mūsų merginas, tas pačias, kurios apsaugos būryje, netgi buvo tokių kurie pirkti norėjo.

Artimešiams, deja, laikas ėjo lėtai. Vis teiravosi – ar viskas tvarkoje. Jie jaudinosi, o mes sakėme – pas mus viskas tvarkoje. Gerai viskas, kas gerai baigiasi.

„Tikiuosi, kad jau visi pripratote prie normalaus gyvenimo ir buvimo Lietuvoje, – savo kariams iš naujos tarnybos vietos rašo PAG-4 vadas plk. Almantas Leika, – tikiuosi, kad visi turėsite geras atostogas. Kai kas gal net ir užmiršo Afganistaną...“

Tikrai buvome gera komanda ir bendrų pastangų dėka sugebėjome daug padaryti Goro provincijoje. Dėkoju jums už viską. Linkiu sėkmės tuose darbuose, kuriuos grįžę darote“.

Kauniečiai pradeda ruoštis misijai

Vyr. srž. **Ramūnas KEMEŽYS**

Dariaus ir Girėno rinktinės štabas

„Kodėl nori dalyvauti misijoje?“ – uždaviau pirmąjį klausimą kariui, pareiškusiam norą dalyvauti KFOR–19 būrio pasirengime. „Noriu išbandyti save ir atstovauti savanoriams“, – atsakė kupinas entuziazmo ir energijos jaunosios savanorių kartos atstovas, kandidatas į KFOR–19 būrį – 205 pėsčiųninkų kuopos 1 skyriaus vadas j. srž. Gintaras Didžiulis.

IĮAK – tai individualių įgūdžių atnaujinimo kursas, oficialioji pasirengimo misijai pradžia. Ši dalis prasideda dar kuopose, kur savanoriai apsisprendžia dalyvauti misijose.

Trumpai apie pasirengimą misijai, nuo savanorių kuopos iki Dragūnų mokojo bataliono, papasakojo Dariaus ir Girėno 2-osios rinktinės operacijų specialistas vyr. srž. Vytautas Mickevičius, atsakingas už rinktinės karių pasirengimo misijai Kosove pradžią ir tolesnę eigą. Seržantas prieš du metus pats dalyvavo operacijoje Kosove, BALTSON–11 kuopos sudėtyje.

„Svarbiausia – darbo kokybė ir supratimas skirstant pasirengimo misijai etapus. Pasirengimą sudaro keletas etapų: pirmasis – personalo atranka, antrasis – kovinis

ringimas (IĮAK ir KĮAK, TRO), trečiasis etapas – išvykimas“ dėstė operacijų specialistas.

– Esu atsakingas už IĮAK programos paruošimą ir laikų paskirstymą. Metų pradžioje iš aukščiau gavome identifiкуotų padalinių paskirstymą, aiškiau kalbant – kokia pajėgų rinktinė už kurią tarptautinę misiją atsakinga. Kadangi tarnauju operacijų planavimo ir kovinio rengimo skyriuje, teko ieškoti tinkamiausių būdų suplanuoti karių, kurie vyks į KFOR–ą, kovinį rengimą ir pratybas. Pirmiausia skyriuje užsibrėžėme tris tikslus: ko siekiame, kokius turime resursus ir kokia optimaliausia pasirengimo laiko ašis. Trumpai apie kiekvieną tikslą:

Pirmasis – „Ko siekiame?“ Svarbiausia, kad kariai gautų visas reikalingas kovinio rengimo žinias, į kurias įeina ne tik šaudymas ar taktika, bet ir psichologija, medicina, vairavimas, topografija, inžinerija, viskas, kas susiję su individualiu kario rengimu.

Antrasis, „Kokius resursus turime?“ Šį klausimą apima: finansai, personalas, materialinės priemonės. Žinoma, taip pat vienas iš svarbiausių aspektų – kas gi motyvuoja karius vyksti į tarptautinę operaciją?

Galima išduoti, kad motyvacijos savanoriams nepritrūko. Atsirado ne du ir ne trys, o beveik 70

J. psk. Algirdas Džiaugys jau dirba su kandidatais į KFOR-19 būrį.

Autoriaus nuotrauka

karių savanorių, kandidatų į misijinį būrį.

Trečiasis tikslas – „Kiek tam turime laiko?“ Nors išvykimas į Kosovą karių laukia tik kitų metų rudenį, norint gerai pasirengti, tie likę metai iki misijos pradžios nėra labai daug. Planuojant šį laiko paskirstymą, rinktinės štabe buvo užvirusi tikra nuomonių kova – kaip geriau organizuoti pasirengimą, kas duotų daugiau naudos ir t. t. Diskutuota, ar pasirengimą rinktinėje vykdyti darbo dienomis, ar savaitgaliais. Sprendžiant šį klausimą ginčytasi daugiausia. Diskutavome, ar mes galime atitraukti karius nuo darbo ir šeimų – vykdy-

ti pasirengimą kiekvieną dieną, ar mokyti savaitgaliais, taip nesudarydami kariui keblumų darbe, kur jis turėtų pasiaikinti, imti priverstines neapmokamas atostogas, spręsti kitus nesklandumus, kurie iškyla, kuomet karys savanoris pašaukiamas į tarnybą ne savaitgalį. Galų gale nusprendėme dirbti savaitgaliais:

„Taip apsunkiname savo instruktorių darbą, jie priversti planuoti ir vesti pratybas savaitgaliais, tačiau dėl ko mes dirbame, jei ne dėl karių savanorių?“ – samrotavo operacijų specialistas vyr. srž. V. Mickevičius.

Paprašiau trumpai papasakoti,

kas karių savanorių laukia individualių įgūdžių atnaujinimo kurse (IĮAK).

– Ginklai ir dar kartą ginklai, pirmiausia – mes gavome tos modifikacijos ginklus su kokiais savanoriai tarnaus misijoje – automatinis šautuvus M–16, šiuo reikalu rinktinėi padėjo Dragūnų mokomasis batalionas. Su ginklais kariai nesiskiria visą parą. Toliau seka topografija, ryšiai, ABC, inžinerija, rikiuotė, medicina, fizinis pasirengimas – misijoje silpnų nereikia. Dar vienas stimulus kariams – tarptautinės pratybos „Prince Jorgen“, šiais metais įvyksiančios Danijos Karalystėje, kuriose mūsų šalis dalyvaus kartu su beveik 2000 karių iš įvairiausių valstybių. Manychiau, kad tokios pratybos duos daug patirties kariams, savanoriai įgaus naujų žinių, jas galės panaudoti ir misijoje.

Jau nuo pat pradžių mūsų pasirengimo programoje bus įtraukti ir kai kurie kolektyvinio rengimo elementai, skirti operacijos taktinei iniciatyvai įgyti, tai patuliavimas, mobilūs kontrolės postai, eskortas, asmenų ir transporto priemonių apieška. Tai, žinoma, ne individualūs įgūdžiai, o kolektyvinės užduotys. Tačiau tai tebus pakartojimas arba įžanga. Tolimesnis kolektyvinis būrio rengimas vyks Dragūnų mokomajame batalione, kaip jau įprasta.

Kariams belieka palinkėti sėkmės, jų laukia sunki ir įdomi pasirengimo misijai kasdienybė.

Finalinėms lauko pratyboms PAG-6 pasirengus

Kpt. **Tomas BALKUS**

PAG-6 atstovas spaudai

Rugsėjo 17-21 d. Lietuvos kariuomenės generolo Adolfo Ramanausko kovinio rengimo centre (KRC), Nemenčinėje, vyko pratybos „PAG-6 Iššūkis 2007“. Jose dalyvavo Afganistano Goro provincijos atkūrimo šeštosios pamainos (PAG-6) kariai besiruošiantys išvykti į misiją lapkričio mėnesį.

Šios pratybos buvo skirtos PAG-6 patikrinimui, prieš išvykstant į misiją Afganistane bei pasirengimui paskutinėms vertinamosioms pratyboms, kurios vyks Kairių poligone spalio mėnesio viduryje.

Kariai, naudodamiesi KRC esančiame viena moderniausių taktikos mokymo sistemų JCATS (angl. Joint Conflict and Tactical Simulation System), galėjo išbandyti savo jėgas virtualiame misijos rajone. Pasak pratybų organizatorių, scenarijus beveik atitinka realią situaciją Afganistane. Kariai privalo mokėti spręsti įvairias imituotas situacijas, su kuriomis jiems gali tekti susidurti misijos metu Goro provincijoje.

Tokio tipo pratybos besiruošiantiesiems misijai Afganistane kariams yra vykdomos antrą kartą. Jos ypatingos tuo, kad vienu metu vyksta JCATS ir valdymo punkto pratybos CPX (angl. Command Post Exercises). PAG-6 kariai vienu metu turėjo kelis iššūkius skirtingose procesuose. Organizatorių nuomone, tai padės kariams

išvengti stresinių situacijų misijos rajone.

JCATS galima imituoti beveik viską: nuo karinių ir nekarinių operacijų veiksmų iki meteorologinių sąlygų, užduotis menamoje erdvėje vykdančių karių savijautos ir t. t. Treniruokliu atliekama ne paprasta imitacija, bet kuriama reali vietovė, reali aplinka virtualioje erdvėje. Ši nauja moderni kompiuterinė karių mokymo sistema Kovinio rengimo centre praėjusiais metais įdiegta padedant JAV vyriausybei.

Pirmoji šiose pratybose dalyvavo penktoji Goro provincijos atkūrimo pamaina („PAG-5 iššūkis 2007“), šiuo metu vykdanči misiją Afganistane. KRC specialistai dar kartą patobulino pratybų mechanizmą remiantis jų „išmoktomis pamokomis“.

Pratyboms vadovavo Lauko pajėgų štabo viršininkas plk. ltn. Sergejus Draščiušas. Baigiamosiose kalboje jis pagyrė tiek pratybų organizatorių, tiek pratybų stebėtojų ir patį PAG-6. Pasidžiaugė, kad buvo pasiekti pratybų tikslai ir įgyvendintos paskirtos užduotys. „Tam, kad pasiektume kalno viršūnę, reikia įdėti labai daug pastangų. Kalno viršūnė jums yra misija, todėl per pratybas turite atiduoti viską, kad viršūnę pasiektumėte pasirodę ir pateisintumėte Lietuvos žmonių lūkesčius“.

Pratybų stebėtojų komandos vadas, buvęs PAG-3 vadas, Krašto apsaugos savanorių pajėgų štabo viršininkas, plk. ltn. Vilmas Šatas, apibendrinamas pratybų eigą patvirtino: „Aš manau, kad PAG-

6 kariai yra pasiruošę baigiamosioms lauko pratyboms FTX (angl. Field Training Exercises)“. KRC instruktoriai bei kariai iš įvairių Lietuvos karinių vienetų („Geležinio Vilko“ brigados, Savanorių pajėgų štabo, Dragūnų mokomojo bataliono, ir t. t.), kurie jau yra buvę misijoje Afganistane PAG-1, PAG-2, PAG-3 ir PAG-4 kontingentų sudėtyse, imitavo įvairius scenarijų personažus, asmenis, su kuriais PAG-6 kariams teks bendrauti misijos rajone.

Instruktoriai atliko patarėjų vaidmenį, nes pratybų tikslas

buvo išmokyti karius teisingai atlikti privalomas procedūras. Pratybos padėjo PAG-6 kariams įtvirtinti operacijų valdymo žinias bei patikslinti savo suderintus veiksmų procedūras misijos rajone. Pasak „PAG-6 Iššūkis 2007“ dalyvių, kiekvienas pastebėtas trūkumas yra svarbus, nes pastebėtas čia, treniruočių metu, gali sutaupyti daug laiko ir jėgų misijoje.

Pratybose taip pat dalyvauja ir penki Kroatijos kariai, kurie vykdys PAG-6 misiją kartu su lietuviais. Jiems tai yra pirmas susitikimas su PAG-6 Lietuvos kon-

tingento kariais prieš išvykstant į misiją Afganistane.

„Džiaugiamės galėdami susipažinti su savo kolegomis dar Lietuvoje prieš misiją – mums svarbu pasidalyti patirtimi ir rasti bendrą kalbą jau dabar“, – sakė Kroatijos karininkas.

Lietuvos vadovaujama PAG misija pradėjo veikti 2005 m. birželio mėnesį. Viena iš pagrindinių PAG užduočių – padėti Afganistano valdžiai plėsti įtaką provincijoje, užtikrinti saugumą ir sudaryti tinkamas sąlygas provincijai atkurti.

Vyr. ltn. Mindaugas Matukonis (stovi centre) į Afganistaną išvyksta jau antrąjį kartą. Tarnybą Lietuvos kariuomenėje karininkas pradėjo eiliniu savanoriu.

Autoriaus nuotrauka

Kosove – Lietuvos karių parama vaikams

Lietuvių ir lenkų atstovai albanų vaikų darželyje. KFOR-16 nuotrauka

Psk. Aleksandras LAPINSKAS
KFOR-16

Rugsėjo pradžioje taikos rėmimo misijoje Kosove dalyvaujantys KFOR-16 būrio kariai vietos vaikams padovanojo kompiuterių, vaizdo aparatūros ir buitines technikas už 30 tūkstančių litų, kuriuos skyrė Krašto apsaugos ministerija. Gavus šias lėšas greitojo poveikio projektui buvo nuspręsta, kad pinigų tiksliausia investuoti į augančiąją kartą, vaikus. Už projekto lėšas nupirktą įrangą perduota Lenkijos-Ukrainos batalionui, kuriame tarnauja lietuviai, atsakomybės rajone gyvenančių albanų ir serbų vaikams. Skirta suma buvo padalyta į dvi lygias dalis.

Kačaniko miesto „Im Agimi“ vaikų darželiui, kuriame šiuo metu mokosi apie 300 albanų vaikų, tarpininkaujant Lenkijos kontingento CIMIC (Civilių ir karių bendradarbiavimo) grupei buvo perduota būtinausia buitinė technika bei vaizdo ir garso aparatūra. Darželio direktorė Elife Murseli nuoširdžiai padėjo už dovanas, kurios atgabentos pačiu tinkamiausiu metu, kuomet vaikai po vasaros atostogų pradėjo lankyti darželį. Susitikime dalyvavęs vietinės seniūnijos atstovas Azemas Guri, atsakingas už švietimą Kačaniko mieste, padėjo Lietuvos krašto apsaugos ministerijai ir KFOR-16 būrio kariams už suteiktą paramą.

Kita pinigų dalis išleista kompiuterinės įrangos įsigijimui. Pa-

dedant ukrainiečių kontingento CIMIC karininkui, ji buvo perduota Strpce apylinkėse Gotovušy kaime esančiai pagrindinei mokyklai, kurioje mokosi serbų vaikai. Mokyklos direktorius Miroslovas Javanovičius dėkojo už kompiuterius ir džiaugėsi, kad pagaliau mokiniai informatikos pamokose galės mokytis dirbti tikrais kompiuteriais, o ne iš paveikslėlių knygoje, kaip anksčiau.

Toliau pasakodamas mokyklos istoriją, kuri užrašoma jau daugiau nei 120 metų, direktorius prisiminė, kad lietuviai KFOR kariai jau nebe pirmą kartą padeda serbų mokyklai ir kaip įrodymą pademonstravo ant sienos kabantį Lietuvos savanorių padovanotą Klaipėdos jūrų muziejaus delfinės Gabi tapytą paveikslą su karių palinkėjimais moksleiviams. Paveikslą prieš daugiau nei du metus mokyklai padovanojo KFOR-11 būrio kariai.

Įvykdę šią akciją KFOR-16 būrio kariai labai džiaugiasi, kad galėjo nors kiek prisidėti gerindami Kosovo vaikų mokslo ir buitines sąlygas. KFOR-16 būrio kariai, įgyvendindami šį Greitojo poveikio paramos projektą, tapo lietuviškos labdaros pradininkais. Šypsenos Kosovo vaikų veiduose mums bus didžiausias atlygis.

„Zemessardzes patrula-2007“

Lietuviai iškovojo garbingą 5-ąją vietą.

Autoriaus nuotrauka

Ltn. Gintaras PASPIRGĖLIS
Vyčio rinktinė

Rugsėjo 14–16 dienomis Latvijoje vyko žvalgybos patrulio varžybos „Zemessardzes patrula 2007“. Varžybose dalyvavo 27 Latvijos Zemessardzes, 4 Danijos Home Guardo komandos ir 1 komanda iš Lietuvos Savanorių pajėgų. Lietuvą atstovavo Vyčio apygardos 5-oji rinktinė: kpt. Arūnas Norkevičius, vyr. ltn. Valerijus Gruodis, ltn. Haroldas Grigalionis ir j. srž. Marius Merkelis. Varžybos vyko Latvijoje, Dobelės apylinkėse, poligone, buvusio sovietinio tankodromo teritorijoje.

Rugsėjo 14 dienos pavakare netoli Dobelės buvo įkurta stovyklavietė – nedidelis palapinių

miestelis, jame apsigyveno varžybų dalyviai ir organizatoriai.

Komandoms išsikūrus, joms pristatyti ginklai skirti patruliavimo užduotims – automatinis šautuvas AK-47, pistoletas PM ir radijo stotis Harris. Kiek vėliau buvo paskelbtas varžybų kovinis įsakymas, dalyviams pristatyta menama taktinė situacija. Visos komandos gavo numerius, pagal kurių eiliškumą turėjo pradėti varžybas. Lietuvos komandai teko 6 numeris, o kartu su juo ir patrulio pradžios laikas – 4 valandos 25 minutės. Išsiaiškinę gautą užduotį, maršrutą iki pirmojo taško, lietuviai ėmė ruošti reikalingą ekipuotę ir, kiek liko laiko, ilsėtis.

Likus pusvalandžiui iki starto, Vyčio rinktinės komanda jau stovėjo prie linijos. Čia buvo tikri-

nama ekipuotė ir sveriamos kuprinės – pagal varžybų nuostatus kiekvieno dalyvio kuprinė turėjo sverti ne mažiau kaip 10 kilogramų. Bet kurioje trasos vietoje kuprinės galėjo būti pasvertos parkartinai. Varžybų organizatorių nuostabai visos lietuvių kuprinės svėrė daug daugiau nei reikia – po 17 kilogramų

Prieš startą kiekviena komanda suskirstyta poromis atliko pirmąsias užduotis – viena pora turėjo atpažinti kokios šalies kariai, technika ar ginkluotė jiems rodoma, kita turėjo rasti ant žemėlapiu pažymėtus taškus vietovės aero nuotraukoje.

Užduotys buvo sėkmingai įveiktos ir lietuviams leista startuoti. Komanda greitai išnyko tamsoje ir pajudėjo sekančios užduoties link. Iš viso kariai turėjo įveikti 14 skirtingų rungčių, kurios reikalavo ne tik fizinio žvalgų pasirėmimo, bet ir teorinių žinių, loginio mąstymo. Rungtys buvo išdėstytos 22–24 kilometrų ilgio trasoje. Ten įrengtuose kontroliniuose punktuose komandos demonstravo savo orientavimosi įgūdžius. Varžybų dalyviai skirtingose rungtyse turėjo atpažinti karinę techniką, ginklus, šalių vėliavas, suteikti pirmąją medicininę pagalbą sužeistajam, surinkti ginklus ir radijo stotį, persikelti per upę, nustatyti nurodyto objekto azimutą ir pan. Kariai kontroliniuose taškuose buvo testuojami kaip išmano naudojamų ginklų ir prietaisų taktinius techninius duomenis, ar yra pastabūs atlikdami užduotis.

Nukelta į 8 psl.

Bendravimo su žiniasklaida pratybos savanoriams

2007 m. rugsėjo 15-16 dienomis Vilniuje Didžiosios kovos apygardos 8-osios rinktinės 801-osios civilių ir karių bendradarbiavimo (CKB) kuopos kariai mokėsi visuomenės informavimo subtilybių ir tobulino viešojo bendravimo įgūdžius.

Ats. vyr. ltn. **Skomantas POVILIONIS**

Didžiosios Kovos rinktinė
801 (CKB) kuopa

Kuopos vadovybė, atsižvelgdama į CKB specialistų veiklos moderniuose ginkluotuose konfliktuose svarbą, bendradarbiavimo su žiniasklaidos atstovais galimybes, suplanavo dviejų dienų visapusišką teorinių ir praktinių užsiėmimų programą.

Pirmąją pratybų dieną kariai išklauzė Krašto apsaugos savanorių pajėgų atstovo spaudai, „Savanorio“ korespondento gr. Viliaus Džiaveckos įvadinę paskaitas apie karių bendradarbiavimą su žiniasklaida, kaip rašyti pranešimus spaudai iš tarptautinės misijos Kosovo provincijoje, taip pat apie naujų agentūrų darbą pasakojo CKB kuopos savanoris gr. Eimantas Varanauskas, dirbantis naujienų agentūroje BNS ir kuriojantis krašto apsaugos naujienų sritį.

CKB kuopos savanoris, profesionalus žurnalistas gr. Laimis Bratikas, ir Krašto apsaugos ministerijos „karo operatorius“ (angl. Combat Camera) j. srž. Lukas Kalvaitis karius supažindino su TV ir radijo žurnalistų darbo gudrybėmis norint išgauti informaciją, praktiškais ir realiais pavyzdžiais iliustravo patarimus, aiškino, kaip elgtis, nepasimesti įvairiose situacijose, siekiant kuo geriau informuoti įvairiausias auditorijas. Lektoriai šmaikštavo nurodymais pagrindines klaidas, dažniausiai daromas Lietuvos karių, bendraujant su žiniasklaidos atstovais.

Teorines paskaitas ir diskusijas papildė praktinės pratybos. Kariams teko ruošti pranešimus suvaizdintoms televizijos laidoms (kurių atstovus vaidino gr. L. Bratikas ir j. srž. L. Kalvaitis), kreiptis į įvairias auditorijas. Kai kuriems kariams teko sukurti iš situacijos, kai „rimtos televizijos“ laidos atstovai, įjungę kamerą, įkyriai klausinėjo apie neva dalinyje įvykusią nelaimę, tuo tarpu kitiems teko pasakoti apie CKB karių veiklą misijose „vaikų televizijos laidai „Telebimbam“.

Vaizdo įrašų peržiūra ne tik sukėlė juoko, bet atskleidė ir taisytiną klaidą, kariai galėjo patys įsitikinti, kokią milžinišką įtaką galutiniam žinios perdavimui visuomenei gali turėti televizijos kamera.

Antrąją pratybų dieną kariai buvo supažindinti su pagrindiniais pranešimo spaudai rašymo principais. Kas yra „apversta piramidė“ savanoriams papasakojo Krašto apsaugos ministerijos Viešųjų ryšių departamento Visuomenės informavimo skyriaus vedėja Jovita Bazevičiūtė. Po

teorinės paskaitos kariai rengė pranešimus spaudai, atsižvelgdami į užduotyse pateiktus skirtingus incidentų aprašymus.

Spaudos atstovų darbą nušvietė misijose Lauko pajėgų vadovė padėjėjas tarptautiniams ryšiams mjr. Dainius Pašvenskas. Jis skaitė pranešimą „Informacijos apie misijas sklaida ir svarba“. Buvo apžvelgti pagrindiniai žiniasklaidos informavimo apie tarptautines misijas aspektai, nagrinėta informacijos perdavimo grandinė, informacijos apsauga, aptartos kitos problemos. Šių eilučių autoriui teko garbė papasakoti apie visuomenės informavimo karininko darbą tarptautinėje misijoje Afganistane.

Pratybų pabaigoje karių laukė dar viena užduotis – kariai turėjo parengti pranešimus spaudai iš tariamos misijos vietos. Šį kartą CKB specialistams teko panaudoti užsienio kalbų žinias, mat pranešimus, skirtus skirtingoms auditorijoms, jie turėjo parengti lietuvių ir anglų kalbomis. Maža to, viena karių grupė pačiame darbo įkarštyje buvo „užklupta“ tariamos TV žinių laidos „žurnalistų“, atvykusių iš Lietuvos, ir savo pranešimą turėjo improvizuotai paskelbti tiesiai prieš kamerą.

Apibendrinamas pratybas kuopos vadas kpt. Gediminas Lavytis paminėjo, kad CKB specialistai dėl savo specifinės veiklos dažnai gali atsidurti žurnalistų akiratyje, todėl kiekvienas karys turi būti pasirengęs tinkamai atstovauti savo šalies kariuomenei. Jis neabejojo ir tuo, jog žinios, įgytos šių mokymų metu, savanoriams gali praversti ne tik karinės tarnybos metu, bet ir civiliniame gyvenime.

Tarptautinių operacijų patirtis rodo, jog moderni kariuomenė turi sugebėti sėkmingai veikti ne tik tiesiogiai mūšyje, bet ir civilinėje aplinkoje. Civilinė aplinka – veiksnys, darantis įtaką ne tik kariams konfliktų regionuose, bet ir jų šeimoms, likusioms Tėvynėje. Viešumas ir kompetentingai pateikta informacija gali lemti visuomenės nuotaikas tiek konflikto regione, tiek šalyje, kurios kariai dalyvauja operacijoje.

NATO skiria ypatingą dėmesį viešajai informacijai, siekdama užtikrinti sėkmingą Aljanso vykdomų operacijų eigą, visuomenės pritariamą organizacijos veiksmams.

Tai patvirtina ir šių metų spalio pradžioje Danijos sostinėje Kopenhagoje rengiamas NATO seminaras viešosios diplomatos klausimais, jame ruošiamasi daug dėmesio skirti visuomenės informavimo problemoms apie NATO vykdomas tarptautines operacijas.

Ginkluotė ir kovos technika

Šarvuoti automobiliai IV

Australija savo reikmėms sukūrė šarvuotą automobilį „Bushmaster“.

Kpt. Albertas DAUGIRDAS

Lauko pajėgų štabas

AP agentūros duomenimis, per pirmą 2007 m. pusmetį Afganistane žuvo mažiausiai 2800 žmonių: nukauta 1900 talibų kovotojų, 314 civilių žuvo per ISAF ir Afganistano pajėgų operacijas, 279 civilių – dėl kovotojų kaltės, žuvo 350 Afganistano policininkų ir karių bei 94 tarptautinių pajėgų kariai. Tarp šių netekčių nerasime karių iš Australijos, nors ši šalis čia yra dislokavusi per 700 karių. Pirmasis ir, ti-

kėkimės, paskutinis Australijos karinių pajėgų atstovas Afganistane žuvo 2002 m. Be abejo, tai lėmė ne tik sėkmė ar ne tokie intensyvūs kariniai veiksmai Uruzgano provincijoje, kur yra dislokuota daugiausia australų, bet ir Australijos vyriausybės pastangos aprūpinti savo karius moderniausia ir kovos aplinkybės atitinkančia ginkluote, technika bei ekipuote. Taigi šį kartą susipažinkime su tuo, kokius „arklius“ pasikinę kovinių veiksmų rajonuose važinėja australai.

1990 m. Australija savo reikmėms sukūrė šarvuotą automobilį „Bushmaster“, kurio masinė gamyba prasidėjo tik 2002 m. Pirminis planas buvo užsisakyti 341 automobilį, tačiau po tam tikrų patobulinimų, kurie pakėlė automobilio kainą iki 670 000 dolerių, užsakymas sumažėjo iki 299 vienetų. Šia technika buvo planuojama aprūpinti tris lengvųjų pėstininkų batalionus, kurie turėjo vykdyti patruliavimą didžiuliuose neapgyvendintuose plotuose tiek pagal šalies pakrantę, tiek ir šalies vidu-

je. Automobilio viduje yra numatyta pakankamai vietos visai ekipuotei, kuri reikalinga trijų parų trukmės patruliui. 2000 m. du šio automobilio prototipai su Australijos taikos palaikymo padaliniais buvo pasiūti į Rytų Timorą. Situacija pasikeitė po to, kai prasidėjo kariniai konfliktai Afganistane ir Irake, kur savo pajėgas pasiuntė ir Australija. „Bushmaster“ automobiliai šiuose regionuose pasirodė 2005 m. ir iš karto sukėlė papildomą ne tik Australijos gynybos ministerijos, bet ir koalicijos partnerių susidomėjimą. Vien tik Australijos gynybos ministerija užsisakė dar 143 patobulintus „Bushmaster“ automobilius, kurie turi būti pagaminti per 2008 m. Olandijos karinės pajėgos nusipirko 25 „australus“, kurių daugumą iš karto, 2006 m., dislokavo Afganistane. Šiems automobiliams neliko abejingi ir amerikiečiai bei britai.

Automobilio dugnas yra pagamintas pagal Pietų Afrikos dizaino koncepciją, t. y. jis yra V formos, iš virinto plieninio lakšto, nukreipiančio ir išskaidančio minų ir bombų sprogimo bangą. Tačiau pats automobilio dizainas yra sukurtas airių kompanijoje Timoney Technologies. Apie 15 tonų sveriantis automobilis su 4x4 važiuokle turi 2 žmonių ekipažą ir šarvuotame kėbule gali transportuoti iki 8 karių. Patrulinis variantas talpina 4 karius. Automobilis aprūpintas 330 a/g (245 kW) 6 cilindrų turbo dyzeliniu varikliu. Automatinė greičių dėžė turi 8 pavaras (7+1). Šarvas užtikrina apsaugą nuo 12,7 mm kalibro kulkų, o dugnas atlaiko dvi TM-57 priešstankines minas, kurių sprogimo galia prilygsta 14 kg TNT. Automobilio stiklai taip pat atsparūs kulkoms, o po jais yra įrengtos šaudymo angos šauliams. Siekiant padidinti apsaugą nuo rankinių granatsvaiddžių, gali būti montuojami papildomi reaktyviniai šarvai. Plentu automobilis išvysto iki 125 km/h greitį ir su pilnu degalų baku nuvažiuoja iki 1000 km atstumą. Priekinėje automobilio dalyje, prie stoge esančio liuko, yra įrengtas 5,56 arba 7,62 mm žiedas kalibro kulkosvaizdiui tvirtinti.

Didelis dėmesys skirtas ekipažo komfortui – yra įrengta kondicionavimo sistema ir geriamojo vandens šaldymo talpa, išsilaišinimui arba šaudymui stoge įrengti keturi liukai, sukurta gera garso izoliacija.

Yra gaminami ir medicininis, štabo, 81 arba 120 mm minosvaiddį gabenantis, inžinerinis, išminavimo, logistikos, gaisro gesinimui skirtas „Bushmaster“ variantas.

Kitame „Savanorio“ numeryje skaitykite apie šarvuotą automobilį „Dingo“.

„Zemessardzes patrula-2007“

Atkelta iš 7 psl.

Varžybų pabaigoje dalyviams teko parodyti savo rankos mūklumą šaudant iš pistoletų, taip pat įveikti nelengvą kliūčių ruožą. Praleidusi trasoje šiek tiek mažiau nei 10 valandų, Vyčio rinktinės komanda pagaliau pasiekė finišą. Prieš tai finišo liniją buvo kirtusios tik keturios Latvijos Zemessardzės komandos. Kariai pagaliau galėjo šiek tiek pailsėti, nes sužinojo, kad laukia dar viena gana sudėtinga užduotis – naktinis šaudymas iš automatinio šautuvo AK-4.

Sulaukus vidurnakčio, visos varžybose dalyvaujančios komandos autobusu išvyko į šaudyklą. Čia kariai vėl gavo numerius, pa-

gal kuriuos ėjo šaudyti. Lietuviai šį kartą buvo 26-i. Taigi, šaudykloje teko laukti iki pusės penkių ryto, kada pagaliau ateis eilė šaudyti į taikinius.

Pasibaigus šiai užduočiai, varžybų organizatoriai kibo į darbą sumuodami dalyvių pasiektus rezultatus. Komandos buvo suskirstytos į tris grupes – moterų, mišrias ir vyrų. Pirmose dviejose grupėse dalyvavo po tris komandas, visos iš Latvijos. Vyrų grupę sudarė likusios 26 komandos.

Žvalgybos patrulio varžybų „Zemessardzes patrula 2007“ uždarymas prasidėjo rugsėjo 17-osios ryte iškilmingomis eitynėmis nuo Dobelės miesto tarybos pastato iki paminklo, skirto miesto išva-

davimui, čia Dobelės meras ir varžybų organizatoriai padėjo gėles. Po to iškilminga Latvijos, Danijos ir Lietuvos karių rikiuotė, vedama latvių karinio orkestro, skambant iškilmingam maršui, nužygiavo Dobelės pilies griuvėsių link. Papildėje įvyko iškilminga žvalgybos patrulio varžybų apdovanojimo ir uždarymo ceremonija.

Ceremonija pradėta skambant dalyvavusių šalių valstybiniais himnams. Dobelės miesto meras visus varžybų dalyvius pasveikino ir padėkojo už dalyvavimą. Latvijos Zemessardzes vadas plk. Juris Bezzubovas pasveikino komandas sėkmingai įveikusias sunkią trasą ir varžybų svečiams, Danijos ir Lietuvos komandoms, įteikė atminimo dovanas.

Pagaliau prasidėjo visų laukta akimirka – apdovanojimai. Kadangi moterų ir mišrių komandų buvo po tris, jos visos apdovanotos taurėmis pagal pasiektus rezultatus.

Galutiniai patrulio rezultatai labiausiai laukti vyrų grupėje. Trečiąją vietą užėmė Danijos Home Guardo 2-oji komanda, antrąją – Latvijos Zemessardzes komanda ir pirmąją – Latvijos Zemessardzes studentų bataliono komanda. Nugalėtojams įteiktos taurės ir daiktinės dovanos. Lietuvos komanda šiemet užėmė 5-ąją vietą, nuo ketvirtosios vietos laimėtojų atsilikusi vos dviem taškais.

Šis Vyčio rinktinės karių pasirodymas Latvijoje vykusiose žvalgybos patrulio varžybose yra pats geriausias iš visų lietuvių anksčiau pasiektų rezultatų.

Sportas

Dragūnai atsisveikina su vasara

Draugiškų varžybų akimirka.

Autorės nuotrauka

Violeta BUTENIENĖ

LDK Butigeidžio mokomasis batalionas

Nors atvėso orai ir vis dažniau į veidus dvelkia šaltokas vėjo gūsis, Dragūnų bataliono kariai neskuba atsisveikinti su beišeinančia vasara ir bataliono futbolo aikštėje suorganizavo dvi draugiškas futbolo

varžybas su gen. Motiejaus Pečiulionio arsenalo kuopos bei Žemaičių apygardos 3-iosios rinktinės komandomis. Futbolo aikštėje susirinko ne tik žaidėjai, bet ir nemažas austruolių būrys, dalinių vadai. Po varžybų komandos apsikėitė suvenyrais. Rezultatai čia nebuvo tiek svarbūs, kiek geri norai ir draugiškas bendravimas.

Skausmo ir liūdesio valandą dėl sūnelio mirties nuoširdžiai užjaučiame LDK Butigeidžio dragūnų mokojo bataliono Logistikos vyresn. specialistą vyr. srž. Valdą Žalpį ir artimuosius.
LDK Butigeidžio dragūnų mokomasis batalionas

Dėl mylimo tėvelio mirties nuoširdžiai užjaučiame vyr. srž. Jurgį Jankauską.
Dariaus ir Girėno apygardos 2-oji rinktinė

Skaudžią netekties valandą dėl mylimos mamytės mirties nuoširdžiai užjaučiame j. psk. Audrių Vareikį.
Didžiosios Kovos apygardos 8-oji rinktinė

Savo rezultatais domisi lietuvių komanda.

Ltn. Gintaro Paspirgėlio nuotrauka

Savanoris, SL 1469.
steigėja Savanoriškoji krašto apsaugos tarnyba.
leidžia Krašto apsaugos savanorių pajėgos.
Laikraštis išeina vieną kartą per mėnesį.

Eina nuo 1991 02 09

Redakcijos adresas: 2056 Viršuliškių 36, Vilnius, Tel.: 242 77 56.
El. paštas: Vilius.Dziavecka@mil.lt
Spausdino „Respublikos“ spaustuvė, M.Sleževičiaus g. 7, Vilnius.
Ofsetinė spauda, 2 sp. lankai. Tiražas 2000 egz.
Indeksas 0099

Redaktorius ats. kpt. Vytautas Voveris.
Korespondentas gr. Vilius Džiavečka.
Dizainerė Jurgita Šeštokaite.
Kalbos redaktorė Živilė Gurauskienė.
Rinko ir maketavo UAB „Valstiečių laikraštis“
Kaina 1 Lt 20 ct